

کای زلیخا تحمل اید بر دم
المعدن دلوی شاد ادین
باقدی عاشق خود پستو کوز
صندی کندوی با مراد ایله
طرح اذین شعی غم نوشاند
بی نوشتند حاضر اندری شکر
بهره جانی صرف قدری
یوسف اوق چکدی ولی صرف
دره الماسی کرجه طامع ایدی
کرجه اول میل او مدی یوسفه
راج طونی سندی او پاک حجان
کوردی ناکه چون ایردی عون
هر که کم عنایت ایلیه حق

در ایشک که او پس خرم
و اصل حاصل مراد ادین
مهربان کوردی آنے کندوز
دل غمیدر سینی سنا ایله
سوق در یاسی ایله جوش ایدی
ساعدی طوق قدری ساقی کمر
کوه نینه تن صرف قلده
کهر آچون ال او مدی صرف
حکم عصمت ولی که مانع ایدی
قالدی یوسف ولی توقفه
اکی دو کردی بر اچوب اورمان
کنج خلوتده پرده زین
و بره بر جودن حزاره سبت

بنده اول دم که ایدم غم خفا
اکف قدرت نما اولور اول جی
دوست ایدنک ابسته قلنی
صوردی یوسف انی نکار همین
دردی مسودن نیا زندر
آله یوز اوررم الهم او در
جسی زر چشمی صافی کوه در
ورلی بن قلینه جودی وجود
هرده آردند اتم که مسقر
واقف اولمای تا کمانه اول
اگردن خلدی چون بو طوغو خبر
جوشه خلدی او قلم نه زینک
بر جادی بوی صنوب او سوز

انی حفظ اسپر منغ اور الله
آله عبرت نما اولور حوشی
بغل آکا عدولری یوسلنه
دردی کم محمد آنده پرده نشین
جله اشرد کار کپار مندر
خط ادر بی شعی سنا هم او در
بسیه سی طولوشک و غیره در
ادرم حضرتی اولکنده سجود
تا بودم قلمیه بو حاله نظر
باقیه بو رخ سپیاه اول
یوسفه اوق کبی طوق قدری اثر
که زرم بو نجایه اولمدی نیک
خالق کحل شعی صنوب او سوز

بند